

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
91

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- 373. Περί καθορισμού μηνιαίων εξόδων γραφικής ύλης και καθαριότητας Υγειον. Κέντρων κλπ. 1
- 374. Περί καθορισμού βασικής συντάξεως γήρατος του Τ.Σ.Α.Υ. και προσαυξήσεως αυτής ανάλογως του χρόνου ασφάλισως. 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 373

Περί καθορισμού μηνιαίων εξόδων γραφικής ύλης και καθαριότητας Υγειον. Κέντρων κ.λ.π.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψη:

1) Το άρθρον 8 του Νόμου 5721/1932.

2) Το από 9 Νοεμβρίου 1955 Β.Δ. δημοσιευθέν εις τό υπ' αριθ. 323/55 (τεύχος Α' Φ.Ε.Κ.), προτάσει των επί της Κοινωνικής Προνοίας και Οικονομικών Υπουργών, απεφασισαμεν και διατάττομεν:

"Άρθρον 1.

Τροποποιούμεν το από 9 Νοεμβρίου 1955 Β. Δ. (Φ.Ε.Κ 323/25.11.55, τεύχος Α') και καθορίζομεν από 1ης Ιανουαρίου 1962 και έφεξής παγίως και άνευ αποδόσεως λογαριασμού πην έπιχορήγησιν δια γραφικήν ύλην (πλήν έντύπων και βιβλίων), καθαριότητα και δέμερασιν των Υγειονομικών Κέντρων, Κέντρων Υγείας, Υγειονομικών Έπιτροπών, Λαϊκών Ιατρείων και Φαρμακείων, ως έπεται:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Τά έξοδα γραφικής ύλης και καθαριότητος μηνιαίως καθορίζονται ως εξής:

- 1) Τών Υγειονομικών Κέντρων, Αιτωλ)νίας, Αχαΐας, Αρρίσσης, Μεσσηνίας και Σερρών εις δραχμάς πεντακοσίας έξήκοντα (560) μηνιαίως δι' έκαστον, έξ ών δραχμαί τριακόσται ήγδοήκοντα (380) δι' έξοδα καθαριότητος.
- 2) Τών Υγειονομικών Κέντρων, Αρκαδίας, Εβδούας, Ηλείας, Ηρακλείου, Ιωαννίνων, Κοζάνης, Λέσθου και Μαγνησίας εις δραχμάς πεντακοσίας είκοσι (520) μηνιαίως δι' έκαστον, έξ ών δραχμαί τριακόσται τεσσαράκοντα (340) δι' έξοδα καθαριότητος.
- 3) Τών Υγειονομικών Κέντρων, Έβρου, Καβάλας, Καρδίτσας, Λακωνίας και Φθιώτιδος εις δραχμάς τετρακοσίας έξήκοντα (460) μηνιαίως δι' έκαστον, έξ ών δραχμαί διακόσται ήγδοήκοντα (280) δι' έξοδα καθαριότητος.
- 4) Τών Υγειονομικών Κέντρων, Αργολίδος, Αρτης,

Βοιωτίας, Δράμας, Εύρυτανίας, Ζακύνθου, Ημαθίας, Θεσπρωτίας, Καστοριάς, Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Κιλκίς, Κορινθίας, Κυκλάδων, Λασηθίου, Λευκάδος, Εβάνθης, Πέλλης, Πιερίας, Πρεβέζης, Ρεθύμνης, Ροδόπης, Σάμου, Τρικάλων, Φωκίδος, Φλωρίνης, Χανίων, Χαλκιδικής και Χίου εις δραχμάς τετρακοσίας τριάκοντα (430) μηνιαίως δι' έκαστον, έξ ών δραχμαί διακόσται πενήκοντα (250) δι' έξοδα καθαριότητος.

5) Του Υγειονομικού Κέντρου Αττικής εις δραχμάς χιλίας έννεακοσίας δέκα έξ (1916) μηνιαίως έξ ών δραχμαί τετρακόσται δέκα έξ (416) δι' έξοδα καθαριότητος.

6) Τών Υγειονομικών Κέντρων Πειραιώς και Θεσσαλονίκης εις δραχμάς χιλίας διακοσίας πενήκοντα (1.250) μηνιαίως δι' έκαστον, έξ ών δραχμαί τετρακόσται (400) δι' έξοδα καθαριότητος.

7) Τών Κέντρων Υγείας: α) Αιγάλεω, Βύρωνος, Δραπετσώνας, Περιστερίου και Αμπελοκήπων (Βάθης) εις δραχμάς τριακοσίας πενήκοντα (350) δι' έκαστον μηνιαίως, έξ ών δραχμαί (100) δι' έξοδα καθαριότητος, β) του Αμαρουσίου, Καλλιθέας, Πατησίων και Χαλανδρίου εις δραχμάς διακοσίας έβδομήκοντα πέντε (275) μηνιαίως δι' έκαστον, έξ ών δραχμαί έβδομήκοντα πέντε (75) δι' έξοδα καθαριότητος και γ) του Κέντρου Υγείας Χανίων εις δραχμάς εκατόν ήγδοήκοντα (180) μηνιαίως, έξ ών δραχμαί πενήκοντα δι' έξοδα καθαριότητος.

8) Τών Λαϊκών Ιατρείων και Φαρμακείων Α' και Γ' Πειραιώς, Θεσσαλονίκης και Χανίων εις δραχμάς εκατόν (100) δι' έκαστόν μηνιαίως, έξ ών δραχμαί είκοσι (20) δι' έξοδα καθαριότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Γραφική ύλη, έντυπα, βιβλία Υγειονομικών Έπιτροπών:

- α) Τών Πρωτοβαθμίων Υγειονομικών Έπιτροπών Α' και Β' Αττικής εις δραχμάς πεντακοσίας (500) μηνιαίως έκάστη.
- β) Όμοίως Πειραιώς και Θεσσαλονίκης εις δραχμάς τετρακοσίας πενήκοντα (450) μηνιαίως έκάστη.
- γ) Όμοίως Αχαΐας, Ιωαννίνων, Κερκύρας, Αρρίσσης, Καλαμών, Ροδόπης, Τριπόλεως και Χανίων εις δραχμάς διακοσίας έβδομήκοντα (270) μηνιαίως έκάστη.
- δ) Όμοίως Αργινίου, Αργολίδος, Αρτης, Δράμας, Εύρυτανίας, Ζακύνθου, Ηλείας, Ημαθίας, Ηρακλείου, Θεσπρωτίας, Καβάλας, Καρδίτσας, Καστοριάς, Κεφαλληνίας, Κιλκίς, Κοζάνης, Κορινθίας, Κυκλάδων, Λακωνίας, Λασηθίου, Λέσθου, Λευκάδος, Μαγνησίας, Μεσολογγίου, Μεσσηνίας, Εβάνθης, Πιερίας, Πρεβέζης, Ρεθύμνης, Σάμου, Σερρών, Τρικάλων, Φθιώτιδος, Φλωρίνης, Φωκίδος, Χαλκίδος, Χαλκιδικής και Χίου εις δραχμάς εκατόν έβδομήκοντα (170) μηνιαίως έκάστη.
- ε) Όμοίως Αλεξανδρουπόλεως, Ορεστιάδας, Διδυμοτείχου, Γκιανιτών, Εδέσσης, Δημητσάνης, Θησών, Κύμης, Κυ-

παρισίας, Λεβαδείας, Λήμνου, Μεγαλοπούλεως, Γρεβενών, Αταλάντης, Φθιώτιδος, και Σιδηροκάστρου Σερρών εις δραχμάς ενενήκοντα (90) μηνιαίως έκαστη.

στ) Εις τὰς δευτεροβαθμίους Υγειονομικὰς Ἐπιτροπὰς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, εις δραχμάς τετρακοσίας δέκα (410) μηνιαίως έκαστη.

ζ) Εις τὰς δευτεροβαθμίους Υγειονομικὰς Ἐπιτροπὰς Ἀργολίδος, Ἀρκαδίας, Ἀχαΐας, Ἰωαννίνων, Κερκύρας, Κυκλάδων, Λαρίσης, Λέσβου, Ροδόπης, Φθιώτιδος, Χανίων, Ἡρακλείου, Μεσσηνίας καὶ Κοζάνης εις δραχμάς διακοσίας (200) μηνιαίως έκαστη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Δαπάναι ἐξόδων θεριμάνσεως χειμερινῆς περιόδου.

1) Τοῦ Υγειονομικοῦ Κέντρου Ἀττικῆς εις δραχμάς εἰκοσι πέντε χιλιάδας (25.000).

2) Τῶν Υγειονομικῶν Κέντρων, Θεσσαλονίκης, Μαγνησίας καὶ Πειραιῶς εις δραχμάς ἑπτὰ χιλιάδας (7.000) έκαστω.

3) Τῶν Υγειονομικῶν Κέντρων Ἰωαννίνων καὶ Λαρίσης εις δραχμάς πέντε χιλιάδας πεντακοσίας (5.500) έκαστω.

4) Τῶν Υγειονομικῶν Κέντρων Ἀρκαδίας καὶ Ἀχαΐας εις δραχμάς τρεῖς χιλιάδας τριακοσίας (3.300) έκαστω.

5) Τῶν Υγειονομικῶν Κέντρων Αἰτωλίας, Ἄρτης, Δράμας, Ἐβρου, Εὐρυτανίας, Ημαθίας, Θεσπρωτίας, Καβάλας, Καρδίτσας, Καστοριάς, Κιλκίς, Κοζάνης, Ξάνθης, Πιερίας, Πέλλης, Πρεβέζης, Ροδόπης, Σερρών, Τρικάλων, Φθιώτιδος, Φλωρίνης, Φωκίδος καὶ Χαλκιδικῆς εις δραχμάς δύο χιλιάδας ἑξακοσίας (2.600) έκαστω.

6) Τῶν Υγειονομικῶν Κέντρων Ἀργολίδος, Βοιωτίας, Εὐβοίας, Κερκύρας, Λακωνίας καὶ Μεσσηνίας εις δραχμάς δύο χιλιάδας διακοσίας (2.200) έκαστω.

7) Τῶν Υγειονομικῶν Κέντρων Ζακύνθου, Ἠλείας, Ἡρακλείου, Κεφαλληνίας, Κορινθίας, Κυκλάδων, Λασηθίου, Λέσβου, Λευκάδος, Ρεθύμνης, Σάμου, Χανίων καὶ Χίου εις δραχμάς δύο χιλιάδας (2.000) έκαστω.

8) Τῶν Κέντρων Ὑγείας: α) Βύρωνος καὶ Περιστερίου εις δραχμάς δέκα χιλιάδας πεντακοσίας (10.500) έκαστω, β) Αἰγάλεω καὶ Ἀμπελοκήπων (Βάθης) εις δραχμάς ἑννέα χιλιάδας (9.000) έκαστω, γ) Ἀμαρουσίου, Δραπετσώνας, Καλλιθέας, Πατησίων καὶ Χαλανδρίου εις δραχμάς πέντε χιλιάδας ὀκτακοσίας (5.800) έκαστω καὶ δ) Χανίων εις δραχμάς δύο χιλιάδας τετρακοσίας (2.400).

9) Εἰς τέσσαρα (4) Λαϊκὰ Ἱατρεία καὶ Φαρμακεία Α' καὶ Β' Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης καὶ Χανίων εις δραχμάς πεντακοσίας (500) έκαστω.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1955 Βασ. Διάταγμα (Φ.Ε.Κ. 323) 25.11.55, τεύχος Α' κατὰ τὰ λοιπὰ παραμένει ὡς ἔχει ἐν ἰσχύϊ, πλην Ἀγροτικῶν Ἱατρείων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΠ. Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ι. ΦΑΡΡΕΑΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 374

Περὶ καθορισμοῦ βασικῆς συντάξεως γήρατος τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. καὶ προσαυξήσεως αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

1) Τοῦ ἁρθροῦ 17 τοῦ Νομ. Διατάγματος 3348/1955

«περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Τ.Σ.Α.Υ. Νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. 242 Α').

2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΖΙε(1495)876)20.11.1961 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 518)13.9.1961 ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ.

4) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 23880)18.1.1962 ἔγγραφον τοῦ Γεν. Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

5) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 12560)ΕΡΠ(162)30.3.1962 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ.

6) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 276)1962 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1) Καθορίζομεν βασικὴν σύνταξιν γήρατος τῶν εις τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτοσφάλλσεως Ὑγειονομικῶν (Τ.Σ.Α.Υ.) ὑπαγομένων, τὸ ποσοῦν τῶν δραχμῶν 1.500 μηνιαίως.

2) Τὴν βασικὰν ταύτην σύνταξιν προσαυξάνομεν ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ἀσφαλίσεως ὡς κάτωθι:

Ι. Διὰ τοὺς μὴ λαμβάνοντας σύνταξιν ἐξ ἄλλης πηγῆς:

Α) Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς ἀσφαλίσεως θὲν ὑπερβαίνει τὰ 25 ἔτη ἐν συνόλῳ ἢ βασικὴ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ ποσοστον 10% γενικῶς.

Β) Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς ἀσφαλίσεως εἶναι μείζων τῶν 25 ἔτων, ἢ βασικὴ σύνταξις, πλην τῆς ὡς ἀνω γενικῆς προσαυξήσεως, προσαυξάνεται καὶ κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας διακρίσεις:

α) Διὰ τὰ ἐτη ἀσφαλίσεως ἀπὸ 20 μέχρι καὶ 30, τὸ βασικὸν ποσοῦν τῆς συντάξεως προσαυξάνεται ἐπὶ πλεον κατὰ δύο ἐπι τοὺς ἑκατὸν (2%) δι' ἑκάστον ἐτος.

β) Διὰ τὰ ἐτη ἀσφαλίσεως ἀπὸ 31 μέχρι καὶ 35 τὸ βασικὸν ποσοῦν τῆς συντάξεως προσαυξάνεται ἐπὶ πλεον τῶν προηγούμενων ἀμνησίων κατὰ τρία ἐπι τοὺς ἑκατὸν (3%) δι' ἑκάστον ἐτος.

γ) Διὰ τὰ ἐτη ἀσφαλίσεως ἀπὸ 36 μέχρι καὶ 40 τὸ βασικὸν ποσοῦν τῆς συντάξεως προσαυξάνεται ἐπὶ πλεον τῶν προηγούμενων κατὰ τέσσαρά ἐπι τοὺς ἑκατὸν (4%) δι' ἑκάστον ἐτος.

ΙΙ. Διὰ τοὺς λαμβάνοντας σύνταξιν καὶ ἐξ ἄλλης πηγῆς:

Α) Ἐὰν ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως εἶναι μείζων τῶν 20 ἔτων, ἢ βασικὴ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ 100 δραχμ. μηνιαίως.

Β) Ἐὰν ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως εἶναι μείζων τῶν 30 ἔτων, ἢ βασικὴ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ 200 δραχμ. μηνιαίως.

Γ) Ἐὰν ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως εἶναι μείζων τῶν 35 ἔτων, ἢ βασικὴ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ 300 δραχμ. μηνιαίως.

3. Διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν μείζων τοῦ εἰσαριθμοῦ θεωρεῖται ὡς ὀλοκληρὸν ἐτος.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶ ἀφροισμα τῶν λαμβανόμενων συντάξεων ἐκ τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. καὶ ἑτερῶν πηγῶν, εἶναι μικρότερον τοῦ ποσοῦ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος, ἢ παρεχομένη ὑπο τοῦ Ταμείου Συντάξεως προσαυξάνεται μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῆς κατηγορικῆς ταύτης.

5. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐν τῷ Νόμῳ ὀρίζεται πλήρης σύνταξις γήρατος ἢ ἀπλῶς σύνταξις γήρατος, ὡς τιαυτη νοεῖται ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναλογοῦσα σύνταξις εἰς ἐκάστην συγκεκριμένην περιπτωσιν.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἡδὴ συνταξιούχων.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΦΑΡΡΕΑΣ